

Notitie

Contactpersoon	
Datum	20 augustus 2024
Kenmerk	N004-1281464VSX-V01-kzo-NL
Kwaliteitscontrole	Berto van Dam

Uitbreiding ontheffingsaanvraag Wet natuurbescherming voor kleine marterachtigen voor Putten-Zuid

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Voor woningbouwontwikkeling ten zuiden van Putten heeft TAUW in opdracht van de gemeente Putten een activiteitenplan (TAUW, 2023) opgesteld ter onderbouwing van een ontheffingsaanvraag Wet natuurbescherming. Op 21 april 2023 is door TAUW namens de gemeente Putten de ontheffingsaanvraag voor het overtreden van bovengenoemde verbodsbepalingen voor de soorten boommarter, das, steenuil, kerkuil en huismus ingediend. Voor teunisbloempijlstaart is op 1 november 2023 een uitbreiding van de lopende aanvraag gedaan. Voorgenoemde stukken en de aanvraag is opgesteld voor het overtreden van de volgende verbodsbepalingen en bijbehorende soorten en beschermde functies:

- Het (direct en indirect) vernietigen van 1 verblijfplaats van boommarter en das en het verstoren van individuen van die soort (Wet natuurbescherming, hoofdstuk 3, artikel 3.10, lid 1b)
- Het indirect aantasten van nest- en rustlocaties van steenuil, kerkuil en huismus door aantasting van de functionele leefomgeving (Wet natuurbescherming, artikel 3.10, lid 2 en 4)
- Het direct aantasten van voortplantings- en winterhabitat van teunisbloempijlstaart (Wet natuurbescherming, artikel 3.5, lid 2 en 4)

In het voorjaar en de zomer van 2024 is op meerdere momenten contact geweest over de aanvraag, het beantwoorden van een verzoek om aanvullende informatie en het al dan niet uitbreiden van de lopende aanvraag voor bunzing, hermelijn en wezel (hierna: 'kleine marterachtigen').

Door de provincie is de vraag bij de gemeente neergelegd of kleine marterachtigen geen onderdeel moeten worden van de huidige aanvraag. Reden hiervoor is dat het nader onderzoek dat is uitgevoerd met cameravallen na september 2024 verloopt. Hierna is mogelijk nieuw onderzoek nodig, terwijl het beleid van de provincie Gelderland voorschrijft dat indien geschikt habitat voor kleine marterachtigen aanwezig is, een aanname gedaan mag worden dat deze

soorten aanwezig zijn. Indien het voorkomen van kleine marterachtigen tijdens de actualisatie van natuuronderzoeken niet uitgesloten kan worden, zou dit betekenen dat na het verkrijgen van de ontheffing van de Wet natuurbescherming een nieuwe omgevingsvergunning voor het uitvoeren van flora- en fauna-activiteiten noodzakelijk kan zijn.

Er is voor gekozen om de lopende ontheffingsaanvraag uit te breiden met kleine marterachtigen. Deze notitie voorziet in een beschrijving van de maatregelen die getroffen worden om negatieve effecten te minimaliseren, een onderbouwing dat de staat van instandhouding niet verslechterd, welk wettelijk belang van toepassing is en wordt verwezen naar de reeds uitgevoerde alternatievenafweging. Met deze notitie kan de lopende ontheffingsaanvraag worden uitgebreid en kan een ontheffing voor kleine marterachtigen worden verleend.

1.2 Beschermde functies kleine marterachtigen

In het plangebied heeft geen recent onderzoek plaatsgevonden naar het voorkomen en de verspreiding van kleine marterachtigen. Het laatste onderzoek dat met cameravallen is uitgevoerd dateert uit 2021, waarbij geen kleine marterachtigen zijn aangetroffen. Voor deze ontheffingsaanvraag wordt aangenomen dat kleine marterachtigen aanwezig zijn in het plangebied. Op basis van het aanwezige habitat is beoordeeld waar kleine marterachtigen kunnen voorkomen. Er kunnen zowel verblijfplaatsen als foerageergebied aanwezig zijn. In monotone graslanden kan sporadisch een passerende kleine marterachtige worden verwacht, echter zijn daar vaste verblijfplaatsen en essentieel foerageergebied uitgesloten. De plaatsen met vaste verblijfplaatsen en essentieel foerageergebied binnen de begrenzing van het plangebied (fase 1 van de woningbouwontwikkeling) zijn weergegeven in figuur 1.1. De oppervlakte van het essentieel leefgebied van kleine marterachtigen in het plangebied (fase 1) betreft circa 7.900 m².

Figuur 1.1 Delen van het plangebied (fase 1) waar (essentieel) leefgebied van kleine marterachtigen aanwezig is

1.3 Te overtreden verbodsbepalingen

Het essentieel leefgebied dat in het plangebied aanwezig is, wordt ofwel tijdelijk verstoord of permanent vernietigd tijdens het bebouwen van het gebied. De meest zuidelijke strook blijft behouden, maar tijdens de bouwfase kan hier wel verstoring optreden waardoor die tijdelijk ongeschikt raakt. Het vernietigen van vaste verblijfplaatsen en essentieel foerageergebied van kleine marterachtigen is in strijd met de Wet natuurbescherming, artikel 3.10, lid 1b. Hiervoor wordt de ontheffing aangevraagd. Er wordt geen ontheffing aangevraagd voor het doden van individuen (artikel 3.10, lid 1a), omdat dit voorkomen wordt door het nemen van maatregelen (zie hoofdstuk 2).

Samengevat wordt de ontheffing voor de volgende activiteiten, soorten en verbodsbepalingen:

- Het (direct en indirect) aantasten van verblijfplaatsen van bunzing (Wet natuurbescherming, artikel 3.10, lid 1b)
- Het (direct en indirect) aantasten van verblijfplaatsen van hermelijn (Wet natuurbescherming, artikel 3.10, lid 1b)
- Het (direct en indirect) aantasten van verblijfplaatsen van wezel (Wet natuurbescherming, artikel 3.10, lid 1b)

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 zijn de maatregelen beschreven waarmee negatieve effecten op de staat van instandhouding worden voorkomen. In hoofdstuk 3 is beschreven wat de staat van instandhouding van de betrokken soorten is en of achteruitgang daarvan wordt voorkomen. In hoofdstuk 4 is kort ingegaan op het wettelijk belang en de alternatievenafweging.

2 Maatregelen

In dit hoofdstuk zijn de maatregelen beschreven om negatieve effecten op de staat van instandhouding van kleine marterachtigen te voorkomen.

2.1 Ongeschikt maken leefgebied

Voorafgaand aan de werkzaamheden wordt het merendeel van het plangebied ongeschikt gemaakt voor kleine marterachtigen, namelijk door de gras-, kruid- en struiklaag en daarna (indien noodzakelijk) bomen te verwijderen. Het ongeschikt maken vindt uitsluitend plaats op locaties waar gewerkt gaat worden. De houtwal en het deel van de volkstuintjes blijven respectievelijk permanent (houtwal) en tijdelijk (volkstuintjes) behouden. De overige delen van het plangebied worden wel op korte termijn ongeschikt gemaakt.

Het ongeschikt maken vindt plaats buiten de kwetsbare periode van kleine marterachtigen. In tabel 2.1 zijn de kwetsbare periodes van kleine marterachtigen opgenomen. Te zien is dat er in principe geen periode in het jaar is dat er buiten de kwetsbare periode gewerkt kan worden. Wel betreft september en oktober de minst kwetsbare periode, omdat er geen kwetsbare periode voor bunzing en hermelijn van kracht is. Voor wezel betreft dit alleen een kwetsbare periode indien er sprake is van een tweede nest. Omdat een tweede wezelnest alleen optreedt in jaren met een uitzonderlijk hoge muizenstand en zodoende niet gebruikelijk is, wordt in eerste instantie

uitgegaan dat de werkzaamheden voor het ongeschikt maken plaatsvinden in de minst kwetsbare periode: september en/of oktober. Mocht in het jaar dat er ongeschikt gemaakt wordt blijken dat er een (uitzonderlijk) hoge muizenstand in het gebied aanwezig is, zal rekening gehouden worden door de (minst) kwetsbare periode naar november te schuiven.

Tabel 2.1 Kwetsbare perioden van kleine marterachtigen (rood = kwetsbaar gedurende voortplanting en winter, oranje = kwetsbaar wanneer sprake is van een tweede wezelnest)

	J	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
Bunzing												
Hermelijn												
Wezel												

Het ongeschikt maken vindt gefaseerd vanuit noordoost naar zuidoost plaats. Er wordt gestart met het verwijderen van grassen en kruiden in het gebied. Dit zal gebeuren met een kleine maaimachine, om verdichting van de bodem met eventueel aanwezige verblijfplaatsen te voorkomen. Na de maaiwerkzaamheden wordt drie nachten gewacht alvorens vervolgstappen worden genomen. Na deze periode worden pas struiken en bomen (indien nodig) verwijderd. Indien aanwezig worden ook takkenhopen of andere materialen op de grond met de nodige voorzichtigheid verwijderd. Waar mogelijk gebeurt dit met de hand. Aangenomen wordt dat kleine marterachtigen na het uitvoeren van voorgenoemde werkzaamheden en nog eens drie nachten wachttijd uit zichzelf de werkterreinen hebben verlaten.

2.2 Compensatie leefgebied

In het plangebied blijft de houtwal behouden. Deze wordt ingepast, waardoor natuurfuncties aldaar behouden blijven. Overige delen van het leefgebied worden op termijn aangetast en permanent vernietigd. De delen die permanent verloren gaan en de houtwal waar tijdelijke verstoring tijdens de bouwfase plaatsvindt, hebben een oppervlakte van circa 7.900 m².

Voor het verlies van het leefgebied wordt een tijdelijk compensatiegebied ingericht. Zoals eerder benoemd in het activiteitenplan (TAUW, 2023) betreft dit een tijdelijk compensatiegebied voor de duur van minimaal 10 jaar, waarna een permanent compensatiegebied (fase 1 tot en met 4) wordt ingericht (nog te zoeken). Het tijdelijk compensatiegebied heeft een oppervlakte van 17.000 m². De beschrijving van de inrichting en het beheer wordt hier niet herhaald, omdat dit reeds is vastgelegd in de beantwoording van aanvullende vragen (TAUW, 2024a) en een beheerplan (TAUW, 2024b).

In het kort bestaat het compensatiegebied uit bloemrijke perceelranden, kruidenrijk grasland en open grasland onder en rondom hoogstamfruitbomen. Doordat het gebied momenteel als monotoon raaigrasland in gebruik is, ontstaat er voor kleine marterachtigen meer voedselaanbod door een toename van dekking en vegetatiestructuur. Het compensatiegebied voldoet dus als alternatief foerageergebied voor kleine marterachtigen.

Natuurlijke verblijfplaatsen ontstaan in de eerste plaats door een toename van prooidieren en holtes waar die dieren in verblijven. Deze holtes worden door kleine marterachtigen ook gebruikt als verblijfplaats. Als aanvulling de natuurlijke verblijfplaatsen worden kunstmatige verblijfplaatsen

gerealiseerd. Hiervoor zullen verspreid 2 takkenhopen worden aangelegd, om het keuzeaanbod te vergroten. Deze takkenhopen worden aangelegd conform het Kennisdocument Kleine marterachtigen (BIJ12, 2024), waarbij de volgende werkwijze wordt gehanteerd:

- De grond onder de beoogde locatie voor de takkenhoop wordt eerst losgemaakt, waarna een fundering van zand of grind boven het maaiveld wordt aangebracht
- De takkenhopen bestaan uit minimaal 6 dikke stammen (van minimaal 15 cm dik) onderop, met een nestkamer in het midden die 2 ingangen heeft
- In de nestkamer wordt een dikke laag hooi geplaatst
- Op de nestkamer worden grof en fijn snoeimateriaal gelegd
- De takkenhopen hebben een minimale afmeting van 3 m lang, 2 m breed en 1 m hoog
- Omdat een takkenhoop slechts tijdelijk functioneel is, wordt de takkenhoop na 5 jaar met nieuw snoeimateriaal aangevuld.

Met het nemen van bovengenoemde maatregelen is een voldoende groot alternatief compensatiegebied ingericht, dat als alternatief foerageergebied dienst kan doen en de benodigde verblijfplaatsen heeft. Omdat er een sterke kwaliteitsimpuls (zowel qua omvang als kwaliteit van het leefgebied) plaatsvindt is de toekomstige situatie sterk verbeterd dan de huidige situatie.

2.3 Gewenningsperiode

Voordat het huidige leefgebied ongeschikt gemaakt kan worden, dient het compensatiegebied functioneel te zijn. Functioneel zijn betekent dat het dezelfde functie moet kunnen vervullen als het huidige leefgebied en er dus gevoerageerd en verbleven kan worden. Aangenomen wordt dat een periode van 1 groeiseizoen (maart tot en met september) gezien kan worden als ontwikkeltijd voor de functionaliteit foerageergebied. Binnen deze periode hebben kruiden voldoende groeitijd door kunnen maken om het gebied van enige dekking te kunnen voorzien. Ook hebben muizen in deze periode het compensatiegebied kunnen ontdekken, waardoor het voedselaanbod toeneemt.

Voor de alternatieve verblijfplaats wordt een kortere gewenningsperiode gehanteerd. Het toenemen van de functionaliteit van deze plaatsen is namelijk niet afhankelijk van het groeien van vegetatie en prooidieren. Het in gebruik nemen hangt meer af van de afname van menselijke geurstoffen na aanleg en de locatie van de takkenhopen. Daarom wordt een kortere gewenningsperiode van 3 maanden gehanteerd. Pas na het verstrijken van de gewenningsperiodes kan worden gestart met het ongeschikt maken van het leefgebied in fase 1 (rekening houdend met de kwetsbare periodes).

2.4 Globale fasering

De werkzaamheden vinden gefaseerd plaats. Een exacte bouwplanning is nog niet bekend. Rekening houdend met de aanlegwerkzaamheden, gewenningsperiodes en kwetsbare periodes starten de werkzaamheden voor het ongeschikt maken op zijn vroegst in de tweede helft van 2025. In de praktijk kan de planning echter wijzigen en naar achteren verschuiven. Op dat moment wordt er nog steeds rekening gehouden met de kwetsbare periodes van kleine marterachtigen. In tabel 2.2 is een globale planning opgenomen.

Tabel 2.2 Globale planning (exacte planning kan wijzigen en naar achteren verschuiven)

	Q4 2024	Q1 2025	Q2 2025	Q3 2025	Q4 2025
Aanleg compensatiegebied	X				
Gewennings- en ontwikkelperiode compensatiegebied		X	X		
Ongeschikt maken huidig leefgebied in het plangebied (fase 1)				X	X
Start vervolgwerkzaamheden (bouwrijp maken, bouwen)					X

2.5 Ecologische begeleiding

De werkzaamheden voor het ongeschikt maken en het inrichten van het compensatiegebied worden door een ter zake kundige ecooloog begeleidt. De ecooloog ziet toe op het juist uitvoeren van handelingen en een juiste inrichting van het compensatiegebied. Op deze manier is het werken conform de voorgestelde maatregelen in deze notitie geborgd. Na de vrijgave van de ter zake kundige ecooloog kunnen de eerste werkzaamheden voor het bouwrijp maken pas starten.

3 Staat van instandhouding

In dit hoofdstuk is ingegaan op de staat van instandhouding van kleine marterachtigen en welke effecten de beoogde ontwikkeling hierop heeft.

3.1 Algemeen

De staat van instandhouding van kleine marterachtigen is zoveel mogelijk bepaald met informatie van instanties die de staat van instandhouding op een betrouwbare manier kunnen vaststellen. Voor het landelijk beeld is dit beschikbaar. Voor het provinciale en lokale beeld is er echter geen instantie die de staat van instandhouding van kleine marterachtigen heeft bepaald. Daarom is voor het bepalen van de provinciale en lokale staat van instandhouding *expert judgement* toegepast. Daarbij is relevante informatie zoals het verspreidingsgebied, populatietrends, kwaliteit van het leefgebied en het toekomstperspectief meegewogen, indien deze voorhanden zijn.

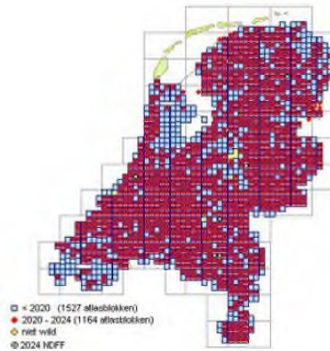
Na het vaststellen van de huidige staat van instandhouding wordt ingegaan op cumulatieve effecten. Daarbij is beoordeeld of de beoogde ontwikkeling bijdraagt aan cumulatieve effecten op kleine marterachtigen in de omgeving van Putten. Tot slot is ingegaan welke effecten de beoogde ontwikkeling heeft op de staat van instandhouding van kleine marterachtigen.

3.2 Staat van instandhouding bunzing

3.2.1 Landelijke staat van instandhouding

Voor het bepalen van de staat van instandhouding van bunzing is zowel het landelijk, regionaal/provinciaal perspectief van belang. De provincie Gelderland heeft in samenwerking met Arcadis factsheets opgesteld waar de staat van instandhouding van 24 soorten op landelijk en regionaal/provinciaal niveau zijn besproken, waaronder ook bunzing. De staat van instandhouding op landelijk en regionaal/provinciaal niveau is dan ook overgenomen uit de factsheets.

De landelijke staat van instandhouding van bunzing is ongunstig – slecht (provincie Gelderland/Arcadis, 2018). Op het onderdeel verspreidingsgebied scoort bunzing ongunstig – slecht. Op de onderdelen kwaliteit van het leefgebied en het toekomstperspectief scoort bunzing ongunstig – ontoereikend. De populatieomvang is niet bekend. De soort komt nagenoeg door het hele land voor, behalve de Waddeneilanden (zie figuur 3.1).

Figuur 3.1 Verspreiding van bunzing in Nederland (bron: Verspreidingsatlas/NDFF)

3.2.2 Provinciale staat van instandhouding

In Gelderland komt bunzing ook wijdverspreid voor in veel atlasblokken (zie figuur 3.1). Desondanks is de regionale/provinciale staat van instandhouding bepaald op ongunstig – slecht (provincie Gelderland/Arcadis, 2018). Vooral op basis van het verspreidingsgebied en het toekomstperspectief. De kwaliteit van het leefgebied is ongunstig – ontoereikend en de populatieomvang is onbekend. Wel bekend is dat het populatieaandeel wat Gelderland heeft aan de landelijke populatie min of meer evenredig is.

3.2.3 Lokale staat van instandhouding

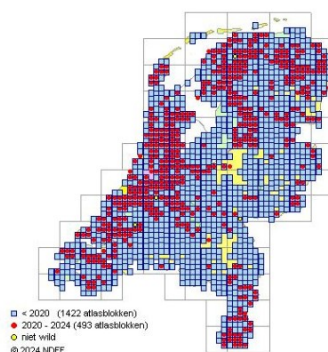
Voor zover bekend is er geen instantie die de lokale staat van instandhouding van bunzing in en om Putten heeft beoordeeld. Het uitvoeren van een volledig populatieonderzoek van bunzing in Putten en omgeving staat qua onderzoeksinspanning niet in verhouding tot de omvang van de ingreep. Uit verspreidingsgegevens van de afgelopen 10 jaar blijkt dat bunzing 24 keer is waargenomen. Twee waarneming komen uit de bebouwde kom van Putten en veel overige waarnemingen betreffen verkeersslachtoffers op de A28 en de Voorthuizerstraat. Het verspreidingsgebied lijkt daarmee beperkt en is daarmee op matig ongunstig vastgesteld. De populatiegrootte, de kwaliteit van het leefgebied en het toekomstperspectief zijn onbekend. Echter is het vermoeden dat deze niet al te gunstig zijn gelet op het beperkte verspreidingsbeeld en het intensief gebruik van het landschap door agrarische ondernemers. Er is dan ook geen aanleiding om de lokale staat van instandhouding op een ander niveau in de schalen dan de landelijke en provinciale staat van instandhouding. De lokale staat van instandhouding van bunzing is zodoende op zeer ongunstig vastgesteld.

3.3 Staat van instandhouding hermelijn

3.3.1 Landelijke staat van instandhouding

Voor het bepalen van de staat van instandhouding van hermelijn is zowel het landelijk, regionaal/provinciaal en lokaal perspectief van belang. De provincie Gelderland heeft in samenwerking met Arcadis factsheets opgesteld waar de staat van instandhouding van 24 soorten op landelijk en regionaal/provinciaal niveau zijn besproken, waaronder ook hermelijn. De staat van instandhouding op landelijk en regionaal/provinciaal niveau is dan ook overgenomen uit deze factsheets.

De landelijke staat van instandhouding van hermelijn is ongunstig – slecht (provincie Gelderland/Arcadis, 2018). Op de onderdelen verspreidingsgebied en toekomstperspectief scoort de soort ongunstig – slecht. De kwaliteit van het leefgebied is ongunstig – ontoereikend en de populatieomvang is onbekend. De soort komt slechts in delen van Nederland voor (zie figuur 3.2). Populaties bevinden zich tegenwoordig voornamelijk in natte, open en waterrijke gebieden waar ook woelratten aanwezig zijn (van Uchelen, 2021).

Figuur 3.2 Verspreiding van hermelijn in Nederland (bron: Verspreidingsatlas/NDFF)

3.3.2 Provinciale staat van instandhouding

In Gelderland komt hermelijn nauwelijks voor (zie figuur 3.2). Het aandeel dat Gelderland bijdraagt aan de landelijke populatie is dan ook gering (provincie Gelderland/Arcadis, 2018). De staat van instandhouding is dan ook bepaald op ongunstig – slecht. Dit komt door het verspreidingsgebied en het toekomstperspectief. De kwaliteit van het leefgebied is op ongunstig – ontoereikend vastgesteld. De populatieomvang is onbekend.

3.3.3 Lokale staat van instandhouding

Voor zover bekend is er geen instantie die de lokale staat van instandhouding van hermelijn in en om Putten heeft beoordeeld. Het uitvoeren van een volledig populatieonderzoek van hermelijn in Putten en omgeving staat qua onderzoeksinspanning niet in verhouding tot de omvang van de ingreep. Uit verspreidingsgegevens van de afgelopen 10 jaar blijkt dat hermelijn slechts 5 keer is waargenomen. Deze waarnemingen zijn uitsluitend gedaan nabij de Veluwerandmeren (Nuldernauw). Hermelijn is een soort van open, natte gebieden waar veel woelratten aanwezig zijn. Het plangebied heeft niet deze eigenschappen, waardoor het plangebied nooit een substantiële bijdrage kan leveren aan de lokale en regionale staat van instandhouding van hermelijn. Het verspreidingsgebied lijkt zeer beperkt en is daarmee op zeer ongunstig vastgesteld.

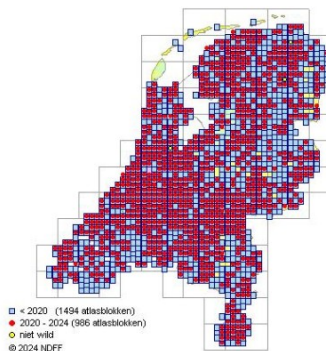
De populatiegrootte, de kwaliteit van het leefgebied en het toekomstperspectief zijn onbekend. Echter is het vermoeden dat deze niet al te gunstig zijn gelet op het zeer beperkte verspreidingsbeeld en het intensief gebruik van het landschap door agrarische ondernemers. Er is dan ook geen aanleiding om de lokale staat van instandhouding op een ander niveau in de schalen dan de landelijke en provinciale staat van instandhouding. De lokale staat van instandhouding van hermelijn is zodoende op zeer ongunstig vastgesteld.

3.4 Staat van instandhouding wezel

3.4.1 Landelijke staat van instandhouding

Voor het bepalen van de staat van instandhouding van wezel is zowel het landelijk, regionaal/provinciaal en lokaal perspectief van belang. De provincie Gelderland heeft in samenwerking met Arcadis factsheets opgesteld waar de staat van instandhouding van 24 soorten op landelijk en regionaal/provinciaal niveau zijn besproken, waaronder ook wezel. De staat van instandhouding op landelijk en regionaal/provinciaal niveau is dan ook overgenomen uit de factsheets.

De landelijke staat van instandhouding van wezel is ongunstig – slecht (provincie Gelderland/Arcadis, 2018). Op het onderdeel verspreidingsgebied en toekomstperspectief scoort wezel ongunstig – slecht. Op de onderdelen kwaliteit van het leefgebied scoort wezel ongunstig – ontoereikend. De populatieomvang is niet bekend. De soort komt nagenoeg door het hele land voor, uitgezonderd op de Waddeneilanden (zie figuur 3.3).

Figuur 3.3 Verspreiding van wezel in Nederland (bron: Verspreidingsatlas/NDFF)

3.4.2 Provinciale staat van instandhouding

In Gelderland komt wezel ook wijdverspreid voor in veel atlasblokken (zie figuur 3.3). Desondanks is de regionale/provinciale staat van instandhouding bepaald op ongunstig – slecht (provincie Gelderland/Arcadis, 2018). Vooral op basis van het verspreidingsgebied en het toekomstperspectief. De kwaliteit van het leefgebied is ongunstig – ontoereikend en de populatieomvang is onbekend. Wel bekend is dat het populatieaandeel wat Gelderland heeft aan de landelijke populatie gelijkwaardig is.

3.4.3 Lokale staat van instandhouding

Voor zover bekend is er geen instantie die de lokale staat van instandhouding van wezel in en om Putten heeft beoordeeld. Het uitvoeren van een volledig populatieonderzoek van wezel in Putten en omgeving staat qua onderzoeksinspanning niet in verhouding tot de omvang van de ingreep. Uit verspreidingsgegevens van de afgelopen 10 jaar blijkt dat wezel slechts 7 keer is waargenomen. In de directe omgeving van de bebouwde kom van Putten is slechts 1 waarneming bekend, die per toeval in het plangebied is gedaan (op 17 september 2021, bron: NDFF). Waarschijnlijk was dit een zwervend exemplaar, omdat in 2021 gedurende intensief onderzoek met cameravallen geen wezels zijn geregistreerd. Het verspreidingsgebied lijkt daarmee heel beperkt en is daarmee op zeer ongunstig vastgesteld. De populatiegrootte, de kwaliteit van het leefgebied en het toekomstperspectief zijn onbekend. Echter is het vermoeden dat deze niet al te gunstig zijn gelet op het beperkte verspreidingsbeeld en het intensief gebruik van het landschap door agrarische ondernemers. Er is dan ook geen aanleiding om de lokale staat van instandhouding op een ander niveau in de schalen dan de landelijke en provinciale staat van instandhouding. De lokale staat van instandhouding van wezel is zodoende op zeer ongunstig vastgesteld.

3.5 Cumulatieve effecten

Het is niet bekend of er in de omgeving van het plangebied en Putten ontwikkelingen gaande zijn waarbij ook kleine marterachtigen worden getroffen. Doordat voor deze beoogde ontwikkeling voldoende maatregelen worden getroffen om negatieve effecten te compenseren, is het uitgesloten dat de beoogde ontwikkeling bijdraagt aan eventuele cumulatieve effecten op kleine marterachtigen.

3.6 Effecten op de staat van instandhouding

Afbreuk van de staat van instandhouding van kleine marterachtigen vindt niet plaats. In de eerste plaats hebben de ingrepen slechts betrekking op een klein gedeelte van Putten en de metapopulatie in deze regio. Door het nemen van maatregelen vindt geen afbreuk plaats aan de staat van instandhouding van kleine marterachtigen. Doordat er alternatief leefgebied gerealiseerd wordt, is verzekerd dat er voldoende leefgebied aanwezig blijft. Door het ongeschikt maken van het huidige leefgebied buiten de kwetsbare periode wordt het doden van individuen voorkomen.

Door zodanig te werken is er behoud van de lokale populatie, zowel in aantallen individuen en beschikbare verblijfplaatsen. Door het realiseren van alternatief leefgebied met een ruimschootse compensatiefactor zal de lokale populatie kleine marterachtigen mogelijk zelfs een boost krijgen. De meest belangrijke verbinding in het rond het plangebied (de houtwal) blijft in de permanente situatie behouden en wordt versterkt. Zodoende is er geen afbreuk aan de staat van instandhouding van kleine marterachtigen.

4 Wettelijk belang en alternatievenafweging

In dit hoofdstuk is kort ingegaan op het wettelijk belang dat de beoogde ontwikkeling dient en de alternatievenafweging.

4.1 Wettelijk belang

In het reeds opgestelde activiteitenplan (TAUW, 2023) is ingegaan op het wettelijk belang dat de beoogde ontwikkeling dient. De onderbouwing van het wettelijk belang blijft onveranderd en wordt zodoende niet herhaald. Kleine marterachtigen vallen onder hetzelfde beschermingsregime als boommarter en das, waardoor dezelfde wettelijke belangen gelden. De beoogde ontwikkeling dient voor kleine marterachtigen de wettelijke belangen *'in het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of andere dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard en met inbegrip van voor het milieu wezenlijke gunstige effecten'*, *'in het kader van de ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden of van kleinschalige bouwactiviteiten, met inbegrip van het daarop volgende gebruik van het gebied of het gebouwde'* en *'in het algemeen belang'*. Voor de onderbouwing van deze wettelijke belangen wordt verwezen naar het activiteitenplan (TAUW, 2023).

4.2 Alternatievenafweging

In het reeds opgestelde activiteitenplan (TAUW, 2023) en de beantwoording van vragen voor aanvullende gegevens (TAUW, 2024a) is reeds een alternatievenafweging voor de beoogde ontwikkeling gedaan. De onderbouwing van de alternatievenafweging blijft onveranderd. Er zijn geen alternatieven die gunstiger uitpakken voor beschermde soorten door een andere locatie, werkwijze en planning toe te passen. Voor de onderbouwing wordt verwezen naar het activiteitenplan (TAUW, 2023) en de beantwoording van vragen voor aanvullende gegevens (TAUW, 2024a).

5 Literatuur

Provincie Gelderland/Arcadis, 2018. De staat van instandhouding. Factsheets voor 25 soorten in Gelderland. Rapportage met referentie 079761421 B, d.d. 16 mei 2018.

BIJ12, 2024. Kennisdocument Kleine marterachtigen. Bunzing – Hermelijn – Wezel. Versie 1.1, d.d. juli 2024.

TAUW, 2023. Activiteitenplan fase 1 herontwikkeling Halvinkhuizen in Putten. Rapportage met kenmerk R002-1281464VSX-V03-mdg-NL, d.d. 13 april 2023.

TAUW, 2024a. Beantwoording verzoek tot aanlevering aanvullende gegevens, betreffende de ontheffingsaanvraag Putten Zuid. Notitie met kenmerk N002-1281464VSX-V01-kzo-NL, d.d. 10 mei 2024.

TAUW, 2024b. Beheerplan compensatiegebied Putten Zuid. Notitie met kernmerk N003-1280464VSX-V01-kzo-NL, d.d. 10 juli 2024.

Uchelen, E., 2023. Bunzing, hermelijn en wezel. Kleine roofdieren. KNNV Uitgeverij, 1^e druk, d.d. 18 april 2023.